

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Lovforslaget har navnlig til formål at forenkle og decentralisere den gældende procedure- og kompetenceordning i varmforsyningsplanlægningen.

Med det sigte indebærer forslaget en ophævelse af lovens særlige planbestemmelser, med den konsekvens at gennemførelsen af nye varmforsyningsprojekter ikke længere er bundet til en forudgående vedtagelse af særskilte kommunale eller regionale varmforsyningsplaner og tillæg hertil. Den planmæssige stillingtagen vil i stedet blive knyttet til den allerede gældende procedure for godkendelse af konkrete varmforsyningsprojekter.

Bortfaldet af planordningen medfører endvidere en udvidelse af den lokale kompetence i varmforsyningsplanlægningen, der fremtidigt som hovedregel alene vil blive reguleret gennem udstedelse af generelle retningslinier fra de centrale myndigheder i modsætning til den nuværende ordning, der bygger på en omfattende statslig og amtslig behandling af henholdsvis regionale og kommunale planer. I konsekvens heraf vil amtskommunerne udgå som myndighed i varmforsyningsplanlægningen.

Lovforslaget berører ikke varmforsyningsplanlægningens sigte eller indhold, som vil blive videreført i overensstemmelse med retningslinier, der følges i dag.

Udover ophævelse af lovens planbestemmelser indeholder lovforslaget en ændring af lovens formålsbestemmelse i § 1, således at prioriteringen af miljømæssige hensyn nu fremgår direkte af formålsbestemmelsen.

Forslaget skal ses på baggrund af den stadig øgede betydning, som miljømæssige hensyn har fået ved energisystemets og ikke mindst varmforsyningens tilrettelæggelse. Ændringen tilsigter at afspejle og videreføre denne udvikling.

Lovforslaget indeholder endvidere ændringer af forskellige enkeltbestemmelser. Det foreslås bl.a. at inddrage kraftvarmeanlæg med en effekt op til 25 MW under loven som kollektive forsyningsanlæg. Endelig gennemføres efter forslaget en forenkling af lovens almindelige klageregler.

Lovforslaget er et led i regeringens afbureaukratiseringsplan fra december 1988, hvor der blev bebudet en revision af varmforsyningsplanlægningen. En forenkling af varmforsyningsplanlægningen er endvidere anbefalet i betænkningen fra det af statsministeren nedsatte udvalg om de kommunale opgavers fordeling og finansiering (Lotz III-udvalget).

Udkast til lovforslaget har været udsendt til høring hos de kommunale organisationer, forsyningsselskaber m.v.

Lovændringen foreslås af praktiske grunde gennemført i form af en ny lov, der afløser den gældende lov i sin helhed.

II. Lovforslagets baggrund

Forholdene ved varmforsyningslovens vedtagelse i 1979 var på flere måder afgørende forskellig fra situationen i dag.

Den første energiplan DE 76 blev fremlagt i 1976 med en målsætning om en omfattende omlægning af energiforsyningen væk fra olien gennem opbygningen af et flerstrengt energisystem. Varmeforsyningsloven skulle bane vej for indførelsen af nye store landsdækkende eller regionale kollektive varmforsyningssystemer med naturgas og kraftvarme, som krævede en meget koordineret beslutningsproces med deltagelse af mange parter.

Loven var endvidere starten på en helt ny offentlig planlægningsaktivitet, som bortset fra enkelte kommuner, ikke var prøvet før, og som derfor måtte opbygges fra grunden.

Man stod således overfor en meget krævende og omfattende planlægningsopgave, som tilmed skulle løses indenfor snævre tidsmæssige rammer. Denne særlige historiske baggrund kom til at præge udformningen af loven, der som et afgørende element i den samlede myndighedsregulering foreskrev et landsdækkende plansystem med deltagelse af alle tre myndighedsniveauer, stat, amtskommuner og kommuner.

Planerne havde efter loven til formål at angive, dels i hvilke områder de forskellige varmforsyningsformer fremtidigt skulle tillægges prioriteret anvendelse, dels den fremtidige lokalisering af varmforsyningsanlæg, herunder rørledninger.